BESLUIT (EU) 2020/1792 VAN DE RAAD

van 16 november 2020

betreffende de AIEM-belastingregeling die van toepassing is op de Canarische Eilanden

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 349,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Parlement ([1]),

Handelend volgens een bijzondere wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Overeenkomstig artikel 349 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) neemt de Raad, rekening houdend met de structurele sociale en economische beperkingen van de ultraperifere gebieden, waaronder de grote afstand, het insulaire karakter, de kleine oppervlakte, een moeilijk reliëf en de economische afhankelijkheid van enkele producten, specifieke maatregelen aan die er met name op gericht zijn de voorwaarden voor de toepassing van de Verdragen, met inbegrip van gemeenschappelijk beleid, op deze gebieden vast te stellen.

(2) Het is derhalve dienstig specifieke maatregelen te nemen die erop gericht zijn de voorwaarden voor de toepassing van het VWEU op deze gebieden vast te stellen. Deze maatregelen moeten rekening houden met de bijzondere kenmerken en beperkingen van deze gebieden, zonder afbreuk te doen aan de integriteit en de samenhang van de rechtsorde van de Unie, met inbegrip van de interne markt en het gemeenschappelijk beleid.

(3) De economische afhankelijkheid van de Canarische Eilanden van de dienstensector en met name het toerisme, gemeten op basis van het aandeel van deze sector in het bbp van de regio, vormt een aanzienlijke beperking. Deze sector speelt een significant grotere rol in de economie van de Canarische Eilanden dan de industriële sector.

(4) De combinatie van het geïsoleerde en insulaire karakter van een eilandengroep belemmert het vrije verkeer van personen, goederen en diensten en vormt de op één na grootste belemmering voor de Canarische Eilanden. De ligging van de eilanden vergroot hun afhankelijkheid van lucht- en zeevervoer. Het vervoer naar, van en op die afgelegen en geïsoleerde eilanden verhoogt de productiekosten voor de plaatselijke industrie nog verder. De productiekosten zijn hoger, omdat deze vervoerswijzen minder efficiënt zijn en duurder dan vervoer over de weg of per spoor.

(5) De geïsoleerde ligging leidt ook tot hogere productiekosten omdat de eilanden afhankelijk zijn van de invoer van grondstoffen en energie, verplicht zijn voorraden aan te leggen, en moeilijkheden ondervinden bij de levering van productieapparatuur.

(6) De geringe omvang van de markt en het weinig ontwikkelde karakter van de export, de geografische versnippering van de eilanden, en de verplichting om gediversifieerde, maar in omvang beperkte productielijnen in stand te houden om aan de behoeften van een kleine markt te voldoen, beperken de mogelijkheden om schaalvoordelen te behalen.

(7) Het is voor bedrijven in vele gevallen moeilijker of duurder om op de Canarische Eilanden een beroep te doen op gespecialiseerde diensten en onderhoudsdiensten, te voorzien in opleidingen voor managers en technici, en activiteiten uit te besteden of te gaan ontplooien buiten de regionale markt. Bovendien zorgen de beperkte distributiemethoden voor te grote voorraden.

([1]) Advies van 6 oktober 2020 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

(8) Op het gebied van het milieu brengen de verwijdering van industrieel afval en de verwerking van giftig afval hogere milieukosten met zich mee. Deze kosten zijn hoger omdat er geen recyclingbedrijven zijn, behalve voor enkele producten, en omdat afval moet worden getransporteerd voor verwerking buiten de Canarische Eilanden.

(9) De belasting die bekend staat als "Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias" ("AIEM-belasting") heeft tot doel de autonome ontwikkeling van de Canarische industriële productiesectoren te bevorderen en de economie van de Canarische Eilanden te diversifiëren.

(10) Krachtens Beschikking 2002/546/EG van de Raad ([2]), vastgesteld op basis van artikel 299 van het EG-Verdrag, mocht Spanje aanvankelijk tot en met 31 december 2011 bepaalde producten die lokaal worden vervaardigd op de Canarische Eilanden, vrijstellen van de "Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las islas Canarias" ("AIEM") dan wel deze belasting verminderen. De bijlage bij die beschikking bevat een lijst van producten die in aanmerking komen voor vrijstelling en vermindering van belasting. Afhankelijk van het product kon het belastingverschil tussen lokaal vervaardigde producten en andere producten niet meer dan 5, 15 of 25 procentpunten bedragen.

(11) Beschikking 2002/546/EG ([3]) werd bij Besluit nr. 895/2011/EU van de Raad gewijzigd en de toepassingsduur ervan werd verlengd tot en met 31 december 2013.

(12) Beschikking 2002/546/EG ([4]) werd bij Besluit nr. 1413/2013/EU van de Raad gewijzigd en de toepassingsduur ervan werd verlengd tot en met 30 juni 2014.

(13) Bij Besluit nr. 377/2014/EU ([5]) van de Raad werd Spanje gemachtigd om tot en met 31 december 2020 vrijstelling of vermindering van de AIEM-belasting te verlenen voor bepaalde producten die lokaal worden vervaardigd op de Canarische Eilanden. In de bijlage bij dat besluit is een lijst opgenomen van de producten die in aanmerking komen voor belastingvrijstelling of -vermindering.

(14) Een zorgvuldig onderzoek van de situatie bevestigt dat het nodig is in te gaan op het Spaanse verzoek tot verlenging van de machtiging.

(15) Het maximale gedifferentieerde tarief dat kan worden toegepast op de betrokken industriële producten, mag niet hoger zijn dan 15 %. Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel moeten de Spaanse autoriteiten kunnen beslisen wat voor elk product wat het passende percentage is. Het toegestane belastingverschil mag de aangetoonde extra kosten niet overschrijden. Dat fiscale voordeel dient echter te worden toegepast met inachtneming van een maximum van 150 miljoen EUR per jaar, behalve in naar behoren gerechtvaardigde gevallen.

(16) Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel en om de nodige flexibiliteit te waarborgen, moeten de Spaanse autoriteiten de mogelijkheid krijgen de producten en hun toegestane belastingverschil te wijzigen om de werkelijke omvang van de extra kosten voor de productie van dergelijke producten op de Canarische Eilanden in aanmerking te nemen. In dat verband moet het voor de Spaanse autoriteiten mogelijk zijn lagere gedifferentieerde tarieven toe te passen en zo nodig een minimumbelasting voor specifieke producten vast te stellen, op voorwaarde dat elke wijziging in overeenstemming is met de doelstellingen van artikel 349 VWEU. Elke wijziging van de lijst van producten moet gebeuren op grond van de volgende criteria: er is lokale productie en deze heeft een aandeel van ten minste 5 % op de lokale markt; er is sprake van aanzienlijke invoer van goederen (ook van het Spaanse vasteland en van andere lidstaten) die de voortzetting van de lokale productie in gevaar zou kunnen brengen, en deze invoer is goed voor een aandeel van ten minste 10 % op de lokale markt; er zijn extra kosten waardoor de kostprijs van de lokale productie hoger is dan die van producten die elders worden geproduceerd, waardoor het concurrentievermogen van de lokaal vervaardigde producten in het gedrang komt.

(17) De Spaanse autoriteiten moeten in naar behoren gemotiveerde omstandigheden kunnen afwijken van de marktaandeeldrempels, onder andere: als de productie arbeidsintensief is; als de productie anderszins van strategisch belang is voor de lokale ontwikkeling, als de productie onderhevig is aan periodieke schommelingen, als de productie gebeurt in bijzonder achtergestelde gebieden, als het de productie van medische producten en persoonlijke beschermingsmiddelen betreft die nodig zijn voor de aanpak van gezondheidscrises. De Spaanse autoriteiten moeten de lijst van producten en hun toegestane belastingverschil kunnen wijzigen, mits elke wijziging in overeenstemming is met de doelstellingen van artikel 349 VWEU.

([2]) Beschikking 2002/546/EG van de Raad van 20 juni 2002 betreffende de AIEM-belastingregeling die van toepassing is op de Canarische Eilanden (PB L 179 van 9.7.2002, blz. 22).

([3]) Besluit nr. 895/2011/EU van de Raad van 19 december 2011 tot wijziging van Beschikking 2002/546/EG wat de toepassingsduur betreft (PB L 345 van 29.12.2011, blz. 17).

([4]) Besluit nr. 1413/2013/EU van de Raad van 17 december 2013 tot wijziging van Beschikking 2002/546/EG wat de toepassingsduur betreft (PB L 353 van 28.12.2013, blz. 13).

([5]) Besluit nr. 377/2014/EU van de Raad van 12 juni 2014 betreffende de AIEM-belastingregeling die van toepassing is op de Canarische Eilanden (PB L 182 van 21.6.2014, blz. 4).

(18) De beoogde bevordering van de sociaaleconomische ontwikkeling van de Canarische Eilanden komt op nationaal niveau tot uiting in de doelstelling van de AIEM-belasting en de bestemming van de AIEM-ontvangsten. Er is bij wet voorgeschreven dat de opbrengsten van de AIEM-belasting moeten worden geïntegreerd in de middelen van het economisch en fiscaal regime van de Canarische Eilanden en dat die opbrengsten moeten worden gebruikt voor een strategie voor economische en sociale ontwikkeling door middel van bevordering van lokale activiteiten.

(19) De vrijstellingen of verminderingen van de AIEM-belasting dienen zeven jaar te gelden. De Spaanse autoriteiten moeten uiterlijk op 30 september 2025 een monitoringverslag bij de Commissie indienen, zodat zij kan beoordelen of nog steeds aan de voorwaarden voor de machtiging wordt voldaan.

(20) Dit besluit laat de eventuele toepassing van de artikelen 107 en 108 VWEU onverlet,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

1. In afwijking van de artikelen 28, 30 en 110 VWEU worden de Spaanse autoriteiten gemachtigd om tot en met 31 december 2027 voor de lokaal op de Canarische Eilanden vervaardigde producten die onder de in bijlage I bedoelde categorieën vallen, in een volledige vrijstelling dan wel een vermindering van de belasting genaamd "Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancías en las islas Canarias" ("AIEM-belasting") te voorzien. Die vrijstellingen of verminderingen worden geïntegreerd in de strategie voor economische en sociale ontwikkeling van de Canarische Eilanden en dragen bij aan de bevordering van lokale activiteiten.

2. De toepassing van de in lid 1 bedoelde algehele of gedeeltelijke vrijstellingen of verminderingen mag niet leiden tot verschillen die groter zijn dan 15 % voor de producten van de in bijlage I bedoelde categorieën.

De Spaanse autoriteiten zorgen ervoor dat de op de producten toegepaste vrijstellingen of verminderingen niet hoger zijn dan het percentage dat strikt noodzakelijk is voor het behoud, de bevordering en de ontwikkeling van lokale activiteiten. Het toegestane belastingverschil overschrijdt de aangetoonde extra kosten niet.

3. Het fiscale voordeel wordt toegepast met inachtneming van een maximum van 150 miljoen EUR per jaar, behalve in naar behoren gerechtvaardigde gevallen.

Artikel 2

1. De Spaanse autoriteiten selecteren de in artikel 1, lid 1, bedoelde producten met inachtneming van de volgende criteria:

a) er is lokale productie en deze heeft een aandeel van ten minste 5 % op de lokale markt;

b) er is sprake van aanzienlijke invoer van goederen (ook van het Spaanse vasteland en van andere lidstaten) die de voortzetting van de lokale productie in gevaar zou kunnen brengen, en deze invoer is goed voor een aandeel van ten minste 10 % op de lokale markt;

c) er zijn extra kosten waardoor de kostprijs van de lokale productie hoger is dan die van producten die elders worden geproduceerd, waardoor het concurrentievermogen van de lokaal vervaardigde producten in het gedrang komt.

2. De Spaanse autoriteiten kunnenafwijken van de onder lid 1, a) en b) bedoelde marktaandeeldrempels in naar behoren gemotiveerde omstandigheden, onder andere:

a) als de productie arbeidsintensief is;

b) als de productie anderszins van strategisch belang is voor de lokale ontwikkeling;

c) als de productie onderhevig is aan periodieke schommelingen;

d) als de productie gebeurt in bijzonder achtergestelde gebieden;

e) als het de productie van medische producten en persoonlijke beschermingsmiddelen betreft die nodig zijn voor de aanpak van gezondheidscrises.

Artikel 3

Uiterlijk op 1 januari 2021 stellen de Spaanse autoriteiten de Commissie in kennis van de initiële lijst van producten die in aanmerking komen voor vrijstelling of vermindering. Deze producten behoren tot de in bijlage I vermelde productcategorieën. De Spaanse autoriteiten mogen deze lijst van producten wijzigen, op voorwaarde dat de Commissie van alle relevante informatie in kennis wordt gesteld.

Artikel 4

Uiterlijk op 30 september 2025 dienen de Spaanse autoriteiten bij de Commissie een monitoringverslag in op basis waarvan de Commissie kan beoordelen of nog steeds wordt voldaan aan de voorwaarden voor de verlening van de in artikel 1 vastgestelde machtiging. Het monitoringverslag bevat de in bijlage II opgenomen informatie.

Artikel 5

Dit besluit is van toepassing met ingang van 1 januari 2021.

Artikel 6

Dit besluit is gericht tot het Koninkrijk Spanje.

Gedaan te Brussel, 16 november 2020.

Voor de Raad
De voorzitter
M. ROTH

BIJLAGE I

LIJST VAN DE IN ARTIKEL 1, LID 1, BEDOELDE PRODUCTEN OVEREENKOMSTIG DE PRODUCTCATEGORIEËN VAN DE POSTEN VAN HET GEHARMONISEERDE SYSTEEM

Landbouw, veeteelt, bosbouw en visserij

0203 0204 0207 0407 0603 0701 0703 0706 0708 0810

Winning van delfstoffen

2516 6801 6802 6810

Bouwmaterialen

2523 3816 3824 6809 7006 7007 7008 7009 7010

Chemische stoffen

2804 2807 2811 2828 2853 3102 3105 3208 3209 3212 3213 3214 3304
3401 3402 3406 3814 3917 3920 3923 3925 4012

Metaalindustrie

7308 7309 7604 7608 7610 8415 8424 8907 9403 9404 9406

Levensmiddelen- en drankenindustrie

0210 0305 0403 0406 0901 1101 1102 1601 1602 1702 1704 1806 1901
1902 1904 1905 2002 2005 2006 2007 2008 2009 2103 2105 2106 2201
2202 2203 2204 2208 2309

Tabak

2402

Textiel, leder en schoeisel

6109 6112

Papier

4808 4811 4818 4819 4821 4823

Grafische kunsten

4909 4910 4911

BIJLAGE II

IN HET MONITORINGVERSLAG OP TE NEMEN INFORMATIE ALS BEDOELD IN ARTIKEL 4

1. Geraamde extra kosten. De Spaanse autoriteiten zenden een samenvattend verslag met voldoende gegevens aan de hand waarvan kan worden beoordeeld of er extra kosten zijn die lokale producten duurder maken dan elders geproduceerde producten. In het samenvattend verslag worden ten minste, voor zover beschikbaar, de volgende gegevens opgenomen: kosten van productiemiddelen, kosten van te grote voorraden, uitrustingskosten, extra arbeidskosten en financiële kosten. Bij deze gegevens moet ten minste worden verwezen naar productcategorieën van de posten van het geharmoniseerd systeem, aan de hand van de vier cijfers van de gecombineerde nomenclatuur.

   Het verslag bevat de beknopte resultaten van gedetailleerde ad-hocstudies naar de extra kosten, die Spanje periodiek zal blijven uitvoeren.

2. Andere subsidies. De Spaanse autoriteiten verstrekken een lijst van alle andere hulp- en steunmaatregelen ter dekking van de bijkomende exploitatiekosten van marktdeelnemers die verband houden met de status van ultraperifeer gebied van de Canarische Eilanden.

3. Gevolgen voor de overheidsbegroting. De Spaanse autoriteiten vullen tabel 1 in met het geraamde totaalbedrag (in EUR) aan geïnde of niet geïnde belastingen in het kader van de AIEM-regeling.

Tabel 1

Jaar (*)	2019	2020	2021	2022	2023	2024	Noten (**)
Gederfde belastinginkomsten (1)							
Belastingontvangsten — invoer (2)							
Belastingontvangsten — lokale (3) productie (3)							

Noten bij tabel 1:

(1) "Gederfde belastinginkomsten": het totale belastingbedrag (in EUR) dat niet is geïnd ten gevolge van de op de lokale productie toegepaste belastingverschillen (vrijstellingen/verminderingen). Op productniveau wordt dat bedrag berekend door de waarde van de op de lokale markt verkochte productie (d.w.z. min de uitvoer) te vermenigvuldigen met het toegepaste belastingverschil. De indicator wordt vervolgens berekend door ramingen op productniveau op te tellen.

(2) "Belastingontvangsten — invoer": het totale bedrag (in EUR) van de belasting die is geheven op de invoer van belastbare producten.

(3) "Belastingontvangsten — lokale productie": het totale bedrag (in EUR) van de belasting die is geheven op de belastbare lokale producten.

(*) De informatie is mogelijk niet voor alle vermelde jaren beschikbaar.

(**) Eventuele relevante toelichtingen en verduidelijkingen.

4. Gevolgen voor de algemene economische prestaties. De Spaanse autoriteiten vullen tabel 2 in en verstrekken gegevens waaruit blijkt wat de gevolgen van de verlaagde belastingen op de sociaaleconomische ontwikkeling van de regio zijn. De indicatoren in de tabel hebben betrekking op de prestaties van de ondersteunde sectoren in vergelijking met de algemene prestaties van de regionale economie. Indien sommige indicatoren niet beschikbaar zijn, worden alternatieve rapportagegegevens over de algemene sociaaleconomische prestaties van de regio verstrekt.

Tabel 2

Jaar (*)	2019	2020	2021	2022	2023	2024	Noten (**)
Regionale bruto toegevoegde waarde							
— In de ondersteunde sectoren (1)							

Algemene regionale werkgelegenheid							
— In de ondersteunde sectoren ([1])							
Aantal actieve ondernemingen							
— In de ondersteunde sectoren ([1])							
Prijsindexcijfer — vasteland							
Prijsindexcijfer — regio							

Noten bij tabel 2:
([1]) "Ondersteunde sectoren": de economische sectoren (NACE-definitie of soortgelijk) waarvan de productie voornamelijk (naar productievolume) profiteert van belastingvermindering/vrijstelling van belasting.
(*) De informatie is mogelijk niet voor alle vermelde jaren beschikbaar.
(**) Eventuele relevante toelichtingen en verduidelijkingen.

5. Specificaties van de regeling. De Spaanse autoriteiten vullen de tabellen 3 en 4 in voor elk product (GN4, GN6, GN8 of Taric10, naargelang het geval) en voor ieder jaar (van 2019 tot 2024). De lijst omvat alleen de producten waarvoor een gedifferentieerd belastingtarief geldt.

Tabel 3

Aanwijzing van producten en toegepaste tarieven

Ondersteunde producten — GN-code (4, 6, 8 of 10 cijfers)	Jaar	Goedgekeurde categorie GN4 ([1])	Specificaties van de code ([2])	Extern belastingtarief ([3])	Intern belastingtarief ([4])	Toegepast belastingverschil ([5])	Noten (**)
	2019						
	2020						
	2021						
	2022						
	2023						
	2024						

Noten bij tabel 3:
([1]) "Goedgekeurde categorie GN4": de in dit besluit goedgekeurde categorie GN4.
([2]) "Specificaties van de code": indien een andere behandeling wordt uitgebreid tot verschillende 10-cijfercodes of gebaseerd is op andere ad-hocspecificaties van de GN/Taric-definities.
([3]) "Extern belastingtarief": het belastingtarief dat wordt toegepast op de invoer.
([4]) "Intern belastingtarief": het belastingtarief dat wordt toegepast op lokale productie.
([5]) "Toegepast belastingverschil": het verschil tussen het externe en het interne tarief.
(**) Eventuele relevante toelichtingen en verduidelijkingen.

Tabel 4

Marktaandeel van ondersteunde producten

Ondersteunde producten — GN-code (4, 6, 8 of 10 cijfers) (*)	Jaar	Volume ([1])				Waarde (in EUR) ([2])			Noten (***)
		Lokale productie	Eenheid	invoer	Marktaandeel (**)	Lokale productie	Invoer	Marktaandeel (**)	
	2019								
	2020								
	2021								
	2022								
	2023								
	2024								

Noten bij tabel 4:
(*) De eerste kolom moet identiek zijn aan de vorige tabel om de koppeling van gegevens mogelijk te maken.
([1]) "Volume": vermeld in de kolom "eenheid" de meeteenheid (ton, hl, stuks enz.).
([2]) "Waarde": voor invoer komt dit overeen met de maatstaf van heffing.
(**) "Marktaandeel": bij de berekening van het marktaandeel wordt de uitvoer van plaatselijke producten in mindering gebracht.
(***) Eventuele relevante toelichtingen en verduidelijkingen.

6. Onregelmatigheden. De Spaanse autoriteiten verstrekken informatie over eventuele onderzoeken naar administratieve onregelmatigheden, met name over belastingontduiking of smokkel, in het kader van de toepassing van de machtiging. Zij verstrekken gedetailleerde informatie, waaronder ten minste informatie over de aard van de zaak, de waarde en de periode.

7. Klachten. De Spaanse autoriteiten verstrekken informatie over klachten die de lokale, regionale of nationale autoriteiten over de toepassing van de machtiging hebben ontvangen van begunstigden en niet-begunstigden.